ποσσὶν εὐσκάρθμοις, περὶ δ᾽ ἴαχε δῶμ᾽ ὑμεναίοις
κάρτα λιγυφθόγγοισιν ἀειδομένοις στομάτεσσιν.
Ὧς ῥα πανημέριοι τόφρα κοῦροι παννύχιοί τε
μολπῇ τ᾽ ὀρχηθμῷ τε, ἐδητύϊ ἠδὲ πόσει τε
τέρποντ᾽ ἀμφὶ Γάμοισι Καθηγητοῦ θαλεροῖσι.
τῷ ῥα Γαμήλιά τε ξυνῆς φιλότητος ἕκητι
μέλψε χαριζόμενος Δημήτριος, ὃς μελάνοφρυς
τοὐπίκλην, Πάτρην δὲ Σατισεύς, τοὔργον Ἀκέσωρ.

ΕἸΔΎΛΛΙΟΝ

ἘΝ ΕἼΔΕΙ ἘΠΙΣΤΟΛΗ͂Σ.

ΧΑΡΙΈΣΤΑΤΈ ΜΟΙ ΣΥ̓ΓΓΑΜΒΡΕ ΚΥ̓Ρ ΡΟΥ̓ΣΙΕ.

Ὑψιμέδοντι ἔειπα θεῷ χάριν οὕνεκα σῶν σε
ἤγαγεν ἠδ᾽ ἀσινῆ τε φίλην ἐς Πατρίδα Γαῖαν.]
ὅς ῥά τοι ἱμερόεντος, ἀτὰρ θαλεροῖο γάμοιο
εὐθύμως ἀπόνασθαι, ἰδέσθαι δ᾽ ἀγλαὰ τέκνα
Ῥούσιε δοίη ἄπρως τῷ ᾽μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ὅσσα τέ σοι χαρίεντα κατὰ φρένα σὺν δὲ κατ᾽ ἦτορ.
μή μευ ἀπεκλελάθοιο δέ τευ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος,
Ῥούσιέ μοι πάντων τῶν ἄλλων φίλτατε παῶν.
σεῖο γὰρ αἰὲν ἐγών τε μνάσομαι ἠδὲ φιλάσω,
καί κεν ἀπ᾽ ἀλλήλοιν πάλαι ἤδη τηλόθεν εἶμεν.
ὅς ῥα τεᾷ πάτρην δ᾽ ἐπ᾽ ἀφίξει θυμὸν ἰανθεὶς,
ὡς κλύον ἀτρεκέως ὡς γήθησ᾽, ἤϋτε δ᾽ ἔνθυς
γράψε τάδ᾽ ἐμμελέως Δημήτριος, ὃς μελάνοφρυς
τοὐπίκλην, Πάτρῃ δὲ Σατισεύς, τέχνῃ Ἀκέσωρ.

ἘΠΙ-